

15 lutego 1929 r.

SLIOTK 4

F16b 41/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9734.

Eugène Brandt
(Genewa, Szwajcaria).

Kl. 47 a 14.

47a¹, 41/00

Podkładka, zabezpieczająca przed odkręcaniem się przynajmniej dwa naśrubki.

Patent dodatkowy do patentu Nr 9365.

Zgłoszono 27 stycznia 1928 r.

Udzielono 5 grudnia 1928 r.

Pierwszeństwo: 6 grudnia 1927 r. (Szwajcaria).

Najdłuższy czas trwania patentu do 18 września 1943 r.

Przedmiot wynalazku niniejszego dotyczy udoskonalenia przyrządu, opisanego w patencie głównym Nr 9365. W patencie tym języczek, tworzący zapadkę, opiera się na bocznej powierzchni naśrubka, mieszczącego się wewnątrz przyrządu. Wskutek tego, gdy naśrubek usiłować odkręcić się, języczek całkowicie przeszkadza temu odkręcaniu się. Jeżeli zaś robotnik zamierza odkręcić naśrubek, to musi języczek odgiąć nazewnątrz, aby tenże nie dotykał naśrubka. Czynność ta jest wprawdzie prosta, lecz w pewnych przypadkach pożądana jest obycie się bez niej.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunąć konieczność odginania nazewnątrz języcz-

ka przy odkręcaniu naśrubka i polega na tem, że języczki posiadają wystarczającą długość, aby mogły opierać się na bocznych powierzchniach naśrubków, względnie bocznych ich krawędziach na liniach, prostopadłych do podłużnej osi płytki i przechodzących przez środek naśrubków.

Rysunek przedstawia dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku, w zastosowaniu do złączy szyn kolejowych. Fig. 1 wskazuje widok boczny, a fig. 2 — widok zgóry; fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III — III fig. 2; fig. 4 — widok boczny innej odmiany wykonania wynalazku; fig. 5 — widok tejże zgóry; fig. 6 — widok z boku fig. 5. Pomiędzy śrubami 1 i naśrubka-

mi 2 (fig. 1 — 3) z jednej strony i nieprzedstawionym łubkiem z drugiej strony umieszczona jest płytką 3, której krawędzie podłużne są zagięte do góry pod prostym kątem tak, że tworzą żeberka usztywniające 4 i 5. Z tych żeberk wycięte są jęczyczki 6 i 7, które opierają się na naśrubkach. Każdy jęczyczek posiada na swym wolnym końcu dwie, mieszczące się w jednej płaszczyźnie płaskie części 8, pomiędzy którymi znajduje się wygięta część trójkątna 9. Płaskie części 8 współdziałają z bocznymi powierzchniami naśrubka, jak to uwidoczniło np. po prawej stronie fig. 1, podczas gdy część trójkątna 9 przylega do bocznej krawędzi naśrubka, jak to uwidoczniło po lewej stronie fig. 1.

Dzięki położeniu, które zajmują wolne końce jęczyczków względem osi naśrubków, jęczyczki te działają jednakowo sprężysto tak przy odkręcaniu, jak przy nakręcaniu naśrubków, to znaczy, że obie te czynności mogą być wykonywane, jeżeli zastosuje się siłę, przewyższającą sprężysty opór jęczyczków, np. jeżeli robotnik pokręca naśrubek zapomocą klucza. Odwrotnie, jeżeli siła, wywierana na naśrubek, mniejsza jest od sprężystego oporu jęczyczka, jak to będzie miało miejsce przy luzowaniu się naśrubka spowodowanem wstrząśnieniami, naśrubek nie będzie mógł odkręcić się.

Pośrodku płytki 3 wykonane jest żeberko 10 (fig. 3), które zwiększa jej sztywność. Jęczyczki 11 (fig. 2) są wycięte z płytki i wygięte w stronę łubka. Gdy płytkę przykręca się pomiędzy łubkiem i naśrubkami, jęczyczki te zwiększają sprężystość płytki.

Uwidoczniło na fig. 4 — 6 odmiana wykonania wynalazku jest podobna do opisanej poprzednio, pominiawszy to, że nie posiada jęczyczków 11. Celem osiągnięcia takichże wyników płytka jest przecięta w miejscach, oznaczonych liczbą 12, a obie krawędzie tej szczeliny zagięte są do góry (fig. 6), co podczas nakręcania naśrubków wywołuje sprężysty opór płytki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkładka, zabezpieczająca przed odkręcaniem się przynajmniej dwa naśrubki według patentu Nr 9365, znamionna tem, że jęczyczki posiadają taką długość, iż opierają się na bocznych powierzchniach, względnie krawędziach naśrubków, nastawionych na osiach naśrubków, prostopadłych do podłużnej osi płytki, wskutek czego umożliwione jest przy zastosowaniu siły, przewyższającej sprężysty opór jęczyczków, tak odkręcanie, jak i nakręcanie naśrubków.

2. Podkładka według zastrz. 1, znamionna tem, że wolny koniec każdego z jęczyczków posiada dwie płaskie powierzchnie, mieszczące się w jednej płaszczyźnie, pomiędzy którymi znajduje się trójkątne wygięcie, przyczem płaskie części współdziałają z bocznymi powierzchniami naśrubka, a trójkątne wygięcie — z krawędziami tegoż.

3. Podkładka według zastrz. 1, znamionna tem, że obie podłużne krawędzie płytki są zagięte pod prostym kątem tak, iż tworzą żeberka usztywniające, z których wycięte są jęczyczki.

4. Podkładka według zastrz. 1, znamionna tem, że płytka zaopatrzona jest w żeberko wzmacniające (10), które zwiększa jej sztywność.

5. Podkładka według zastrz. 1, znamionna tem, że płytka posiada jęczyczki (11), wycięte i odgięte tak, iż stanowią sprężysty opór podczas zaciskania płytki pomiędzy łubkiem i naśrubkami.

6. Podkładka według zastrz. 1, znamionna tem, że płytka na obu końcach jest rozcięta i krawędzie otrzymanej szczeliny są zagięte do góry, wskutek czego stawiają sprężysty opór podczas zaciskania płytki pomiędzy łubkiem i naśrubkami.

Eugène Brandt.
Zastępca: Inż. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

